

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy óra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1903.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Szombat, Szeptember 12.

A kibontakozás felé.

Kolozsvár, szept. 11.

(h.) Pártközi egyezményről szólnak a legújabb hírek. Melyben összejönnek a különböző pártok vezérmemberei és megkeresik a megoldást. Kétségtelen, hogy a kibontakozás felé valamit tenni kell. Nem nekünk, a függetlenségi pártnak, melynek első pillanattól kezdve tiszta volt az álláspontja, hanem az u. n. többségnek, mely még ma sem tudja, hogy mit és mennyit akar. Az ellenzék semmi esetre sem fog elzárkózni és nem is zárkozhat el a pártközi konferencia eszméjétől. Akkor legalább megtudjuk, hogy hogyan áll a szabadelvű párt, a nemzeti követelmények dolgában. Marad-e továbbra is Bécs szolgálatkészsége, avagy valóban parlamentáris párt, melynek — épp azért, mert többség — megvan az önállósága.

Annyi bizonyos, hogy a jelen válságban, egyénenként a szabadelvű párt tagjai, mind a nemzeti követelmények mellé állottak. Legfeljebb annyiban van közöttük eltérés, hogy az egyik többet, a másik kevesebbet akar. A pártközi egyezményen talán kiderül, hogy mint párt mennyit akarnak. Mert ezt még ma nem tudjuk. Pedig jó volna és célszerű lenne magára a szabadelvű pártára is, ha a nemzet előtt tisztán állna az álláspontja. Tisztán és világosan, mint ahogy egy többséghez méltó.

A mostani válságban különben egy dolgot láttunk világosan a szabadelvű pártban. Azt, hogy a Széll által mesterségesen összetartott többség mint bomlott fel elemeire. Frakciók keletkeztek benn a pártban. S féltékenyen vigyáztak arra, hogy egyik frakció se jusson közel a hatalom eszközeihez. Intrikáltak, marakodtak benn a pártban és fenn a koronánál. Mindegyik félt a másiktól, hogy megkapva a hatalmat, kinyitja előtte az ajtót. Ez a csunya kép — mely a nemzet érdekeit, a hatalmi érdek alá helyezi — világosan kidomborodott a figyelmes szemlélő előtt. Azalatt pedig jártak-keltek a csitítógatók, leszerelők. Ha egy-egy egészséges, önálló vélemény keletkezett a párt-

ban; elfojtották. Ha hangosabb szóval beszélt valaki: lehurrogták.

Miért volt mindez? Talán attól félték, hogy egy-egy hangos szó mely a nemzeti követelmények, mellett elhangzik, meghall a korona is? S ha a többség erőteljes szava eljutott volna a trón zsámolyáig: a szabadelvű párt iránti bécsi bizalom rendült volna meg. Ezért nem mertek pártértekezletet tartani. Ezért csitították a zajongókat. Ezért hallgattatták el a türelmetlenkedőket. Lámázzon, zajongjon. követelje az ellenzék: az nem árt; de a szabadelvű párt legyen csendes, mert megrendül a legfelsőbb bizalom, mely kegyeket oszt, érdemeket jutalmaz és amely a hatalom forrásánál áll őrt és csak azt bocsájtja oda, akinek külső arcolata kedves, aki gerinctelenül hajlong előtte és aki a nemzeti érdekeket feláldozza a hatalom forrásának egyetlen csöpp élvezetéért.

Létre jön-e a pártközi konferencia valóban, vagy nem, azt e pillanatban nem tudjuk. Nekünk, a nemzeti jogokért harcolóknak teljesen egyre megy. Pártközi konferenciával, vagy anélkül: a függetlenségi párt álláspontja köztudomású. Végét kell vetni egyszer és mindenkorra az áldatlan harcnak. De nem úgy, hogy a nemzeti jogok kerüljenek ki vesztes fél gyanánt a küzdelemből. Sőt ellenkezőleg. Győznünk kell az egész vonalon, mert a mi győzelmünk a magyar nemzet diadala. A közjogi seregek, melyek lefoglalták parlamenti munkásságunk nagy részét, éppen elég volt. De elég volt már abból is, hogy ami pénzünkön fenntartott hadsereg osztrák nyelvre tanítsa fiainkat. Az ellenzék követelése: a magyar vezényleti, a magyar szolgálati nyelv; a magyar nyelvű katonai oktatás; a magyar nyelvű hadbíróság; a nemzeti színű lobogó és a Hymnusz. S azután ami még mindezzel együtt jár: a magyar szellem, a magyar állameszme érvényesülése az egész vonalon a közönséges csutól hadseregben. Tarkodjék ki ebből az országból minden, ami nem magyar, hanem osztrák. Mert addig nem lesz béke, addig nem lesz nyugalom egy pillanatig sem.

Ezt a kérdést elődázhatják, elaltathatják, de meg nem fojthatják.

Mert ezek a követelmények, mint garanciái nemzeti létünk biztos alapokon való továbbfejlődésének: minduntalan elő fognak törni és követelni fogják jogaikat.

1867. óta csak kértünk; most 36 év után követelünk. Ha kell a kormánynak adó, ujonc: hát megkapja. Megkapja nyomban, egy pillanat alatt: a mint erőt adnak jogainknak; és a mint teljes nemzeti szellemben végrehajtják az 1867. XII. t.-c. minden rendelkezését.

Az ellenzék legalább is ezekkel a követelményekkel kell, hogy beleljen a pártközi konferenciába. S így is lesz. Ha azok, kik a pártközi konferenciában a korona álláspontját képviselik, reáhelyezkednek a nemzeti alapra: meg lesz a kibontakozás és meg lesz a politikai nyugalom. Ha pedig a korona álláspontja nem egyezik a nemzeti követelményekkel, sőt szembe helyezkedik azokkal: akkor hiába a pártközi konferenciázás, hiába minden leszerelési kísérlet: folyik tovább a küzdelem. A parlamentben, ha lehet; a parlamenten kívül, ha kell. De folyik fog ernyedetlenül és lankadatlanul, mindaddig, míg nemzeti követelményeink, mind az utolsó pontig törvénybe iktatva nem lesznek. — S a melyeket mind Magunk megtartunk, mind másokkal megtartatunk. Világosan és félremagyarázhatatlanul...

— A válság. A politikusokra valami fűszert szorított rá és ha beszélnek is a válságról, onnantól teszik minden igalmat nélkül. A kormánypárti képviselők közül csak nagyon kevesen vannak Budapesten és a Lloyd-klubban csöndes az élet. Mervadó államférfi a király elutazása óta és a képviselők ezidőszámtalán még kevésbé vannak tájékozottak, mint azelőtt. — Hogy milyen megoldás várható s hogy mikorra várható, arról senki sem tud bizonyosat. Pusztá föltétele, ha gróf Andrássy Gyulában látják most a jövő emberét és ha azt hiszik, hogy a legközelebbi napokban meglesz a kibontakozás. Mert tényleg semmi adat sincsen, amely e föltételek mellett szólana. Andrássy még nem kapott meghívást a királyhoz és a legközelebbi napokban aligha kap is, akár ő akár

más, mert a király vendégével, a német császárral lesz elfoglalva Bécsben. A legtöbb szék a pártközi konferencia eszméjéről minden pártban. És mindenki elég rokonszenvvel viseltetik az eszme iránt, sőt egyes kormánypárti képviselők elég vérmesek azt hinni, hogy ennek a konferenciának valami pozitív haszna lehetne. De testet az eszme sehogysem öltött még. Néhányan megkérnyéztek tegnap gróf Apponyi Albertet, hogy ő legyen a pártközi konferencia összehívásának kezdeményezője, de Apponyi erre semmi hajlandóságot sem mutatott. Így tehát egyelőre semmi kilátás sincsen arra, hogy ezt a konferenciát csakugyan össze is hívják. A függetlenségi és 48-as párt tagjai teljes egykedvűséggel szemlélik a dolgokat. Foglalkoznak ugyan még most is azzal a tervvel, hogy a képviselőházat ülésre hívassák össze, de a mig Kossuth Ferenc nem lesz Budapesten, addig ebben a tekintetben sem fog lépés történni. Kossuth holnap délelőre érkezik haza.

A király és nemzet.

— Budapesti munkatársunktól. —

Budapest, szept. 11.

A politikában csak annyi a regisztrálni való, hogy mindenki elutazott. A király elutazott császári vendégét fogadni; a miniszterelnök Hédevárra utazott, Wekerle nincs itthon; Apponyi csak addig marad Budapesten, a mig vendégei: az interparlamentáris konferencia tagjai maradnak itt. Szóval nincs itt senki, a kire a nemzet a súlyos válság e korszakában bizalommal nézhetne. A király utiprogramjának megváltoztatására vonatkozó felhivatalos híreket is hivatalosan megcáfolták. A király egyáltalában nem fog visszatérni Budapestre. Eleget időzött magyarjai közt, a kik megfoghatatlan esőkönyvességgel ragaszkodnak nemzeti jogaikhoz és — miután a hadsereg közös — azt akarják, hogy a hadsereg ne kizárólag az osztrákoké legyen. Minden jel arra mutat, hogy a király haragszik és nem veszi figyelembe, hogy a nemzet szenved. Pedig egy nemzet akarata legalább olyan súlyosan esik a latba, mint egy király haragja.

Igy hát teljes bizonytalanság és tájékozatlanság uralkodik az egész vonalon. A pártközi konferencia, amelyről az utóbbi időben annyit beszéltek, szintén elmarad, vagy legalább is bizonytalan időre halasztódik el. De különben is mi értelme volna ennek? A pártközi konferencián legfőkébb azt állapítják meg, amit minden ember amúgy is tud; hogy ugyanis semmi sem

változott. A függetlenségi és 48-as párt mint legnagyobb és leghatalmasabb ellenzéki párt az eddig elfoglalt álláspontról semmit sem enged. Minek folytán minden ajánlat, amelyet kormánykörök tennének az ellenzéknek, hiábavaló volna. Jobban mint valaha, ragaszkodik ez a párt a nemzeti követelményekhez, a katonai engedményekhez. Sem fenyegetés, sem célzás az abszolútizmusra, amelyet a hatalom mindenkori uszályhordozói tettek, nem tudta ezt a pártot megfélemlíteni. A nemzet a maga egyetemességében sem enged, úgy, hogy az alulról jövő nyomásnak most már a kormánypárti képviselők jókora része sem tud ellentállani. Több, mint nyolcvan kormánypárti kerületben a választók a nemzeti követelmények mellett foglaltak állást.

Igy hát az ellentét egyrészt a kormányhatalom és a nemzet, másrészt a király és a nemzet között egyelőre áthidalhatatlannak látszik. Nincs beható mód arra, hogy ez az ellentét elsimuljon, mert valamennyi faktor mereven ragaszkodik álláspontjához.

De vajjon kinek áll érdekében első sorban, hogy ezek az ellentétek elsimuljanak? A magára hagyott nemzetnek mindenesetre üdvére volna, ha végre a rend és nyugalom visszatérne ebbe az országba, ahol a kedélyek már valósággal forrongásban vannak. Mindenesetre üdvös volna, ha végre valahára napirendre térhetne az ország népe a vitás dolgok felé, amelyek oly mélyen belenyúltak már az egyetemes nemzeti életbe, hogy már-már a forradalmi állapotok felé közelednek. Az elégedetlen elemek erőkké tömörülnek, amelyek mind nagyobb aggodalmat kelthetnének azoknak a körében, akik a korona köré csoportosulnak és végső eredményben magának a koronának is.

Mindenekelőtt és mindenek fölött tehát a korona érdeke volna, hogy az egyre jobban felhalmozódó gyűlölet anyag ne halmozódjék még jobban, nehogy lobot vessen és tüzvész támadjon, amelynek abban az esetben még lokalizálása is beláthatatlan munkába kerülne. Nagyobb, sokkal nagyobb érdeke volna a koronának a magyar válságot elintézni a nemzeti óhajások szerint, mint az, hogy duzzogva elvonuljon és a császárváros ürügye alatt az országot, melynek dinasztikus hűségéről a történelem már adott bizonyosságot bőven, magára hagyja. Megeshetik könnyen, hogy az elégedetlenség és zavar, mely egyre terjed, vádra változzék, amely első sorban a katonát és annak tanácsosait érhetné. A közvélemény megnyugtatója, egy egész nemzet

TÁRCA.

Gergébá'.

Irtá: Hankó Elemér.

I.

Dobol a kisbíró... Egy pillanat alatt összesereglik a falu aprajánagyja.

Fűsiketítő lármá... asszony nép zsi-vaj... fölzarjálj az esti csendet.

Prr...! prr...! prr...!

Tudtára adatik mindon székely férfiaknak egyenként és ösvesen, hogy manap haranghúzóskor az Ostoros pusztáján ket-teónél több talpas-férgök két gazdák tehe-neit és tinóit elpallották s széjjel marcangolták! Hogy a galád bestiáknak megadassék az utolsó penitenciá, felhivatnak az ösves székely atyafiak, hogy jó erősen töltött mordályukkal éjfélt táján a község tisztolt háza előtt gyűljenek ösvez! A dus préda nagy dicsőségét hozand nemes határunknak! Prr...! prr...!

Örömtől sugárzó arccal sietnek otthonukba a dus préda-t szomjazó székely atyafiak, mert hiszen éjfélt tájáig vajmi sok előkészületet kell tenniük. A mécs homályos, derengő fénye mellett töltögetik mordályukat, rozsdás szeggekkel s vasszilánkokkal tömök tele vést és szörnőy halált hozó vasalkotmányukat...

De hallg! Vadászokt akkordjai viszhangoznak az éj csöndjében s a falu szűk sikátorain fegyveres alakok gyors léptekkel sietnek a község háza felé...

II.

A falu egyik rozoga kis viskójában sűrű-forog a ház népe; még az utolsó vasszilánksal is talpon van.

Gergébá' ócska mordályát készítik elő a nagy utra.

Mert nagy dolog ám azt a rozsdás

korács puskát kicsiszolni úgy, hogy az a véna szikulus tetszését megnyerje.

Gergébá' ezalatt gondosan összegyűjtötte a felesleges vasszilánkokat s a hasznavehetetlen patkószegeket; egy-két kalapács-ütéssel azokból alakot formált s a fényesre csiszolt mordályt majdnem színültig megtöltötte.

— Meglátjátok szögáim, hogy megent én lövöm meg a bestiát. Úgy érzem... Mán pedig... na de nem mondok semennyit sem...

Gergébá' „hűtes társa” — egy összezsugorodott, ráncoskötű vén anyóka — gyöngéden megcirógatta a vén vadász tuskés, bozontos szakállát.

Hja! így szokott kedveskedni Eszti néne az ő férje urának.

— Én nem tudom, de attól tartok, hogy nem lesz jó vége ennek az átkozott hajszának.

— Rossz álmaim vótak... Gergé! Gergé! Szent Antal kisérjen az Ostoros felé!

— Eh! Mi? Asszony nép jajongás: kúnn bátor csahogás — felelte az öreg nyugodtan.

Fegyverét vállára akasztotta, a „fészit” tarisznyájához erősítette; egy-két pohár szíverősítő „vett magához”, s a gyöngéd bucsuzás után rohant az atyafiakkal — a község háza felé...

A falu piacát néhány pillanat alatt előzőni a székely vadászok és hajtók nagy sokasága, s kevés vártatva megindul a menet.

Gyors léptekkel siet a puskások és „fészisek” hada a fenyves rengeteg, szűk ösvényein tova.

A tarka csapatot Gergébá, a tapasztalt medvevadász vezeti, ki életében már tízenegyzet talpast küldött a másvilágra.

Mindnyáján vakon követik az öreg utasításait, feszült figyelemmel hallgatják bölcs tanácsait, hiszen az oláh határszélig nincs olyan borsikás, amit Gergébá' ne ismerne s vagy harmincsor „össze ne turkált” volna.

— Hát én amondó vagyok, hogy a künnbátorokat erejszük el az Ostoros eránt. Ti éfiak, maradjatok itt vesztg; ti tapasztalt atyámfiai, induljatok sebitben a hágon fel, s a „Luka buki”-nél forduljatok a határsorompó eránt bűtöre. Én majd egyenest megyek az oláh havaknak.

Tamás sógor mindnyájatokat állítsa körbe. Ne legyek Gergé, ha egy óra alatt talpast nem látunk... Csak le kell löni — mormogta utána az öreg.

Mindnyáján helyeselték Gergébá bölcs tanácsát, s megegyeztek abban, hogy mikor az öreg az „Ördög sziklá”-ról megfujja a kürtöt — megkezdik a hajtsát.

Gergébá apró, ravasz szemei csak „pislogtak”, mikor a vadászok az általa jelölt irányban szétoszlottak.

— Isteneccse jó! irányítottam az atyafiakat. Most mán meglátjuk, kié lesz a nap dicsősége?

Az enyém-e, vagy a sógoré?

A ravasz Gergébá azt gondolta, hogy becsapja az „ösves székely atyafiak”-at, pedig csalódott...

Sietett a meredek hegyoldalon fölfelé, hogy mihamarabb elérje az Ördög sziklát s a mint lihegve a sziklatetőre fölért, teljes erejéből megfujta a kürtöt.

Alig hangzott el a kürtészó, már megkezdődött a hajtsa.

Az a kélszáz-háromszáz hajtó velőrázó kiabálással fölzarjára az erdő nyugalomát... fölzrengt az óvadon szárnyasait, megrémít a kis „evet”-ket s fölzaklatja az óriási fenyőfák alatt szundikáló macskákat.

Hatalmas bőgéssel iramodnak a nyughelyűkből fölzarjart medveóriások a hajtókkal ellenkező irányban. Reng alattuk a talaj, tájték borítja a testüket, s hatalmas patájuk vérzik a tövises szurkástól...

Gergébá csodálatos hidegvérrel és nyugalommal várta a vad előtörtét. Éles szemei messzi láttak. Tán a fenyőóriások

derekeit is keresztül nézte az öreg, olyannyira kimeresztette ravasz szürke szemét.

A hajtsa javában folyt.

A macskák a nagy hajszában fölingelve, sebesen rohanva iramodtak keresztül-kasul a sziklaesort felé.

Gergébá fegyverét szorosan tartva kezében, lövére készen várta a kedvező pillanatot.

Nem vár soká. A fenyőgalylek szét-nyitottak s a vén székely előtt rohamra készen, két hátsó lábán állott a hatalmas macska.

A fegyver eldőrdült. Hatalmas zuhanás, velőtrázó ordítás követte a lövést.

Gergébá ujjongva rohant az elejtett préda felé, de e pillanatban a borsikák közül hatalmas, bozontos szakállú, jesztoen vad kinézésű férfi ugrott elője s vállát megragadva, utját állta az öregnek.

— Csak löj Gergébá, csak löj! Vagy tán sajnálod rám a puskaport? Hahaha! Szivesen, örömet „eltennél” a másvilágra, ugy-e?

Isten uccse nem gondoltam, hogy itt az Ördög szikla körül talájjalak. Pedig rég akartalak látni!

Vadászni jöttél ugy-e? Itt, az Ördög sziklán, ugy-e? Hahaha!

Most egy esztendeje is itt lőttem azt a híres macskát! Vagy nem?

Az öreg Gergébá egy pillanat alatt átváltozott. Lábai inogtak, arca idegesen remegett. Fegyverét, a vén mordályt elejtette s egy bálmut, mintha kísértet állott volna előtte.

— Nyikuláj, te vagy Nyikuláj?

Igen, én vagyok Nyikuláj testestől-lelkestől, ép bőrről. Én vagyok Nyikuláj, az oláh vadász, a határszélig zugvadász, aki egy szép szóért neked adta a legszebb medvebőrét, hogy saját hasznodra fölhasználd; aki nemrég oly sok jót tett veled, te nyomorult s te oly haláttan voltál a sok jótéteményért.

Remegsz ugy-e, kutya? Most érzed ugy-e, hogy gonosz lelked mit művelt?

Várj csak. Homályos elmédet, te buta paraszt, mindjárt felrisszitem. Ugy látszik lekiismereted eddig nem furdalt. Hah! Azt akarom, hogy furdaljon most.

Gergébá szólani akart, de nem volt hozzá ereje.

Egy korhadt fenyőtörzsre vetette magát s bambán bámult Nyikulájra, az orvvadászra.

— Emlékszel-e, mit műveltél itt az Ördög szikla tövében? — Nem emlékszel ugy-e?

Pedig én tudok mindent.

Ne tagadd! Ertsd meg te kutya, én Nyikuláj, a vadász, én tudok mindent.

Szegény szerencsétlen Onuc fiam, itt e helyen, a hol most te állsz, itt sebezte meg a „Drakuluj mare”-t, a medve-királyt.

A hatalmas állat reárohant a fiamra s a szerencsétlen végső küzdelemben segélyt kiáltott. Irtóztató rémesen, szivrepesztő hangon kiáltott.

Te nyomorult, ott voltál az Ördög sziklán, jól hallottad; s jól láttál mindent. De nyugd tan nézted végig azt az irtóztató küzdelmet, s télenlél hagyad elveszni fiamat a bestia átkozott karmai között, csak azért, hogy a kimerült állatot majd birtokba vehesd s dicsekedj a medvebőrrel. Pedig egy mozdulattal megmenthetted volna Onucot, a szerencsétlent.

A vadász villogó szemei teljesen le-sújtották a vén székely vadászt.

Egy-két pillanatig mereven bámulták az előttük pár lépésre halálátusával küzdő medveóriást. A bestia még élt.

Vérrel, tájtékkal borított undok teste a nagy fájdalomtól még remegett. Hatalmas patájával kapálódzott a levegőben.

Nyikuláj arcán pokoli mosoly vonult végig. Megragadta az öreget s a megsebzett vad karmai közé dobta.

Leirhatatlan jelenet következett.

Az undok állat egy utolsó erőlködéssel átkarolta az öreg vadászt. Gergé termé-

követelésessé változott óhajának teljesítése mindenestre a korona érdeke. A korona hatalma akkor legnagyobb, mikor a népek bizalma és ragaszkodása támogatja. Lelkük rajta azoknak a tanácsosoknak, akik az ellenkezőt javasolták a koronának. Ők lássák, mi következménye lesz annak, ha a korona az ő szavakra hajlik, nem pedig arra, amit a politikai bölcsesség parancsolóan kíván.

A trafikok veszedelme.

Elfogott bélyegtolvajok.

— Express tudósítás. —

Budapest, szept. 11.

A főváros szívtörőseit az utóbbi időben valósággal rettegésben tartotta egy tolvajbáda, melynek tagjai jól kieszelt terv szerint, rendszerint a tözsdek bélyeg készleteit lopták el.

A tolvaj szövetség teljesen volt szervezve s kilenc tagból állt. Minden egyes embernek megvolt a lopásknál a maga szerepe s ezt annyi ügyességgel hajtották végre, hogy szinte lehetetlenségnek látszott őket tettenérni. A szövetség feje s szervezője Scheinboden György cserepező volt. Ő állította be a rendszerint az előző napokban a lopásra kiszemelt boltba s ott néhány bélyeget vásárolt.

Másnap vagy harmadnap aztán több társával ment a kisméltó üzletbe. Scheinboden ilyenkor cigarettát vásárolt, majd két cinkostársa — a kik teljesen külön léptek az üzletbe — rendszerint a bolti polcok legmagasabb részén fekvő árukba kérték a maguk számára.

Míg a kiszolgáló tulajdonos létrán lehozta a kért dolgokat, a boltban lévő többi vendék — a cinkosok — falaztak, azaz eltakarták a pult mellett álló s a már előre kisméltó bélyeg-könyvet elemelő Scheinbodent.

Az üzletből a jól összehangolt emberek a lopás sikerülése után, mint a vendék, egyenként távoztak s különféle utakon Fischer Samu rovtott multu kereskedő Tisza Kálmán-térre lévő üzletébe siettek, a hol az átvette tőlük a bélyegeket. Így több ezer korona árú bélyeget sikerült ellopni a bandának.

Több meglopott trafikos — egyedül Bergernek, az István főherceg-szálló kapuja mellett lévő boltjából 4000 korona értékű bélyeget emeltek el — feljelentést tett a rendőrségben, megindult a nyomozás. A detektíveknek nagyon nehéz feladatuk volt, mert a bélyegtolvajok nagyon elővigyázók voltak s Fischer, az orgazda maga is jó helyen értesítette a bélyegeket.

Egy heti sikertelen nyomozás után a detektívek meghallották, hogy dr. Szende Mór ügyvéd kéz alatt nagy csomó bélyeget vett. Az ügy vizsgálásával megbízott Gábor fogalmazó beidézte az ügyvédet s kihallgatta arra nézve, hogy hol vette a bélyegeket. Dr. Szende elmondta, hogy hozzá Lövi Simon volt fűszerkereskedő, egykori kliense jött a bélyegekké.

A detektívek erre sietve előkerítették Lövit, aki azt vallotta, hogy Fischer Samu Tisza Kálmán-tér 14. szám alatt lévő fűszerestől kapta azokat azzal a megbízással, hogy adja el kéz alatt. Ezen a nyomon kerítették a bélyegtolvajok a rendőrség kezébe. Az orgazda a bizonyítékok sulya alatt nem is tagadt.

A bandát nem ismerte — beszélte — csak a vezetőjüket, Scheinbodent. Dr. Gábor Béla fogalmazó tegnap éjjel először ezt lepte meg álmában a detektíveivel. Ez meg is nevezte a bűntársait, Fischert és Lövit, továbbá Voszinski József többszörösen büntetett cserepező, Öntő Károly és György zsebmetszőket, Stanglert Károly cserepező

szelföltött erővel igyekezett kiszabadulni a mackó karmai közül, de hiába.

Nyikulaj, a vadászó gunyosan mosolygott s gyönyörködött az öreg halalközdelmében.

— No, öreg, most védd magad! Halod Gergébá? Szedd össze magad! Vagy öreg gonosz csontjaid felmondják a szolgálatot? Hahahaha!

De várj csak. Most látom, ez a mackó az öreg Drakuluj marénak a leszármazottja. Nézd csak meg jól Gergébá! Vónásai hasonlítanak a medvekirályhoz.

Halld te kutya? Ennek a bestiának nagyapja élt meg Onocut.

A fia pedig megölt téged, Megboszulja az apját, az öreg Drakuluj marét. Hahahaha! Gergébá! Átkozdani akart, de beszélni nem tudott, csak hörgött. Eltorzult arcán a halál előhírnöke megjelent.

S Nyikulaj fegyvere csövére támaszkodva nyugodtan nézte végig a vén székel haláltusáját....

III.

A nap már lemenőben volt. A székel vadászok visszaértek a faluba. Csak az öreg szikulus, a vén Gergébá hiányzott közülük.

Ott találták az Ördög-szikla tövében — az elejtett mackó véres bőrrel betakarva....

IV.

De hol a kisbír....?

Egy pillanattal alatt összesereglik a falu apraja-nagyja.

A nagyharang is halkan, csendesen megkondul....

.... Utolsó útjára kísérik Gergébát, a székel medvevadászt....

és Angeloni Hugó zugirászt. A két utóbbi a Konti-utca sarkán lévő vendéglőben cigány-nyal muzsikáltatott magának, amikor a detektívek meglepték. Egyik sem tagad.

Érdekes, hogy a banda vezetője, Scheinbogen most egy hónapja jött fel felületes szabadságra. Budapestent jelentkezt a rendőrségben, a honnan egyenesen Berger József trafikos üzletébe ment bélyeget lopni. A dolgot úgy derítették ki, hogy dr. Szende ügyvéd megbízásából a segédje, Faragó Béla ügyvédnek Kardos nagymező-utcai trafikosnál három-négy százalékkal bélyeget akart eladni. A trafikos a lapokból értesült a bélyeglopásokról, feljelentést tett a rendőrségben.

Pestis Marseilleben.

— Express tudósítás. —

Budapest, szept. 11.

Franciaországban nagy megdöbbenést kelt, hogy Marseilleben kiütött a pestis, mely eddig már hat ember életét oltotta ki. A szörnyű betegséget egy Sirióból jött rongyokat szállító hajó hozta s a hat munkás, akik a betegségben elpusztultak, e rongyok által lett megfertőzve.

Nem szabad könnyedén felfognunk a marseillei híreket, miután Marseille Franciaország legnagyobb kikötő-városa, mely élénk összeköttetésben áll Európa minden országával. E város közegészségi intézményei éppenséggel nem mintaszertűek, a külvárosok piszkosak és elhanyagoltak. A dél-francia népnek amúgy is kevés érzéke van a rendes és tiszta élet iránt s ez az egyik főoka annak, hogy az 1897-iki kolera oly borzalmas pusztításokat vitt véghez Marseille külvárosaiiban.

Budapestre a következő táviratok érkeztek.

Marseille, szept. 11.

A hajót, mely a pestist hozta, izolálták s most szigorúan őrzik. A hajó Konstantinápolyból jött a kapitánnyal s a legénységgel együtt, tizenkilenc ember volt rajta. Csodálatos, hogy a legénység közül senki nem betegedett meg. A hajón számos dögött patkányt találtak már utcákban s ez tette figyelmessé a kapitányt, aki szigorúan meghagyta, hogy a legénység még csak ne is merjen a rongyokhoz közeledni. Alig, hogy a rongyoknak a hajóból való kiszállítását megkezdték, egy munkás asszony megbetegedett s már másnap meghalt. A rongyokat Kis-Ázsiából hozták, ahol állandó a lappangó pestis.

Marseille, szept. 11.

Eddig összesen tíz betegben konstalták a pestist. Ez a tíz ember már megfertőzött állapotában érintkezett más emberekkel s így attól tartanak, hogy a pestis tovább fog terjedni. A tíz betegben kívül harmincegyen vannak orvosi vizsgálat alatt.

Páris, szept. 11.

A kormány elrendelte a legerélyesebb intézkedéseket a pestis elterjedésének megállítására.

Megbosszult hitvesi becsület.

A haldokló vallomása.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, szept. 11.

A meggyalazott hitvesi becsületét borzalmas módon állott bosszút. Kéménd községben egy egyszerű paraszt ember. Bármily megdöbbenő is e tragédia részletei, de élénk világot vetnek arra, hogy a közép nem sülyedt még annyira, hogy a megsértett női becsületért és családi szentély feladásáért az elégtételtől elálljon. Az igazságot paraszt tragédiáról tudósítónk a következőket írja:

Szalai Márton kéméndi vadór felesége a nyáron elhalálozott. Halála előtt ágyához hívta férjét és rémes dolgot gyónt meg annak. A haldokló elmondta, hogy Szalai Dávid és Patus József kéméndi lakosok pár hónappal ezelőtt egy napon bementek a házba hozzá s tőle valami inni valót kértek. — Az asszony adott is nekik pálinkát, mire azok harapni valót is kívántak. A míg az asszony kűnn járt, valami kábító szert öntöttek a pohárba s mikor az bejött, abból kinnáltek. Eleinte szabadkozott, de a két sógor addig kérlelte, amíg pár kortyot nem ivott. Azután beszélgettek egy darabig. Az asszony egyszerre lefordult a székéről.... Ettől fogva nem eszmélt s csak arra ébredt, hogy a két ember morányt követett el ellene. Azok azonban az ő ébredése előtt kerekelt oldottak.

A lesújtott férj elleplezte a hitves felett érzett bánatát, nem szólt a leplezésről senkinek s úgy cselekedett, mint aki fel sem veszi a dolgot. Különösen barát-ságba vette családi boldogságának két rábóját, a kikkel mindennapos lett. Ezek nem tudták, hogy Szalai Márton ismeri az ő bűnüket és mitem segítve bogozdát bele abba a hálába, a mit a bosszúért libegő férje egyre szorosabbra vont körülöttük.

Szalai Márton a két csábított kacaletre hívta magával a minap este. Adott neki puskát, töltést és kiballagtak a Garam mellé. Ott aztán testvérét vitte lesálásra és a másikat várakozást intett. Amint az előbbivel elment, pár száz lépésnyire lövés dördült el. A visszamaradt Patus az esthomályban átkiáltott hozzá:

— Mit lövél sógor?

— Kacsát, — volt a felelet. Pedig a testvér ekkor már tarkón löve örökre elcsendesült.

Nemsokára visszatért Szalai Márton Patus Józsefhez. Amikor attól mintegy két lépésnyire volt, célba vette és azt is egy lövéssel leterítette.

Alighogy elhangzott a lövés, a közeli bodorból előbujt egy öklönyi gyerek, Dániel Pista és látta a vérben fekvő embert, ijedten kérdezte Szalaitól:

— Mit csinált Márton bácsi?

A gyilkos erre a fiúra fogta fegyverét, el is csattantotta a ravaszt, de miután annak mindkét csővét kilőtte, a fegyver csütörtököt mondott. A fiú pedig beszaladt a fűzbokrok közé. Az esetnek ez az egy szempontja volt. A 10 éves Dániel gyerek azt mondja, hogy Szalai utána kiáltott, hogy ha másnap délig valakinek elmondja, hogy mit látott, őt is agyonlövi. A gyerek azonban egyenesen hazafutott, otthon elmondta, mit látott, innen a jegyzőhöz került a hír és megkezdődött a gyilkos utáni hajsz.

Hegedűs Béla kéméndi jegyző jól gyanított, hogy a gyilkos lakására tér, mert egy kis fiacskája volt, akit nagyon szeretett s attól, mielőtt szökött volna, bizonyosan bucsuznia kellett. Röviddel a hír vétele után a bíráló és többekkel ott volt a jegyző Szalai háza előtt. Az ajtót zárva találták. Az ablakból világosság szűrődött ki. — Szalai a padkán ült és ölében volt a kis fia, akit csóbkokkal árasztott el. Egy szerre megszólalt a jegyző.

— Szalai Márton! A törvény nevében nyissa ki az ajtót!

A gyilkos erre, mintha vilámlás érte volna, messzire előlítottta magától a kis fiát, a puskát a földre állította, a fegyver csővét a szájába illesztette és valahogyan elhúzta a ravaszt.

A lámpa kialudt s a kívül állók egy dörrenést, utána rémes hortyogást, meg az ijedt gyermek kétségbeesett sikoltozását hallották. Rögtön betörték az ajtót, világot gyújtottak és látták, hogy Szalai fej nélkül fekszik a földön. Az erős sérattólts mindkét csőből egyszerre repült ki és szétroncsolta a gyilkos koponyáját.

A vizsgálat során egy 14 oldalos levél került a törvény emberei kezébe. Több napig irhatta Szalai. Az van leírva benne, hogy miként pusztítja el családi boldogságának rablót. Ha ez a levél elő nem kerül, sohasem tudták volna meg, hogy miért kellett két embernek erőszakos halállal elpusztulni.

UJDONSÁGOK.

Séta a képtárban.

Kolozsvár, szept. 11.

Negyedszer jártunk tegnap az Erdélyi Szépművészeti Társaság mútárlatán. Nem azért, mintha világraszóló remekműveket vélünk volna ott felfedezni, de, mert alaposan szemügyre akartuk vetni a becsületes, önzelen munka és fáradság árán összehozott kiállítás minden jelentősebb darabját.

Nem hiszünk, hogy a tiszteletjegyek tulajdonosain kívül sokan elmondhatnák, a fontieket. A hivatalos jelentések szerint kellő lendületet vet ugyan a műcsarnok látogatása, s úgy lehet, hogy a hivatalos statisztika tartalmas számadásokat talál majd ez irányban élénk.

Annyi tény, hogy — igaz, mi nem az idegenek látogatása idején kerestük föl a képtárt — mindég egyetlen vizitélők voltak az ott szobában. — Ott jártunk, teremről-teremre, lépteink visszhangzottak s az egyet szolgálján kívül alig került élénk olykor valaki.

Mi hát az oka e nagy részvétlenségnek? Miért az érdeklődés ily nagy hiánya? Miért, hogy az idén még az iskolák se tartották érdemesnek fölkeresni a múkiállítás, csoportosan megjelenni ott, a hol ha nem is nagyot, de a művészetből mégis valamit láthat a sűrűlő gyermeklélek?

Mi az oka a nagy közönynek? A forró nyáron zsufolásig megteltek az orfeumok helyiségei. A cirkusz, együgyű mutatványait naponta nagy tömeg élvezi. Bármilyen paradéhoz bármilyen áron is, rohannak az emberek. S itt, a hol nemes célt nemes eszközökkel szolgál egy lelkes kis csapat, a hol igazán dicsegetés buzgalommal igyekeztek föltekkel nyújtani a látlat rendezői, itt szemben találják magukat a legsivárabb nemtörődomséggel.

Kolozsvár városának intelligens közönsége önmagáról felelkezik meg, ha megelégedik a szép, a művészi, a nemes, az ielés pártolásáról. (b.)

A nyomozás.

Egy detektiv följegyzéseiből.

Ujpest és Rákospalotán a betöréslapások annak idején igen elszaporodtak. — Számtalanszor fényes nappal a legélénkebb helyen is betörték s mindig olyan ügyesen végezték a munkájukat, hogy a kideri se kiindulópontjának még csak legkisebb bűnjelét sem hagyták hátra.

Egyik napon — január hó közepén lehetett — egy rákospalotai házmeister azt a jelentést tette az őrsőn, hogy az éj folyamán ismeretlen tettesek K. S. nyaralóját feltörték s onnan 60 füveg különböző befőtött, 10 füveg különböző faju lekvárt, 2 sertésnek a füstölthús és szalonnáját s egy bödön zsirt, mintegy 130—140 forint értékben elloptak.

A helyszínen már minden össze volt járva; így a nyomokat — dacára, hogy friss hó esett, megsejtesítették. Csak azt

tudtam megállapítani, hogy a lopást a reggeli órákban követték el, még pedig úgy, hogy a tettes a szomszéd lakatlan ház kerítésén átmászva, az üvegveranda ajtaját felfeszítették s ezen keresztül hatolt a lakásba.

Figyelmes szemlélődés után a szomszéd kerítés mellett, ahol a tolvaj be- és kimászott egy lapos márványlapon, a friss hóban egy lábnyomot találtam. A lábnyomot teljesen hason nagyságban lerajzoltam. A cipőnyom ballábra való cipő után maradt ott.

A cipő sarkában 5 nagyfejű, sarokba való szög, a talpában pedig 7 hasonló nagyságú szögfejek nyoma volt látható. Ilyen szöges talppal notórius tolvaj nem jár. Ez határozottan arra vallott, hogy a tettes valami legközségesebb mesterember.

A nyomozást minden irányban vezetem be. Ujpestet és Rákospalotát összejártam, azonban teljesen eredménytelenül.

Késő este volt, fáradt voltam mikor hazaindultam pihenni. Alig fektüdtem le, egy közlési éjjeli ór jött jelenteni, hogy egy rövidára üzletet este 10 óra után egy ember fel akart törni; az éjjeli őrköt azonban észrevette és elfutott.

Azonnal a helyszínre mentem, hol a fagyos hóban ugyanazt a cipőnyomot találtam. Teljesen egyezett. Találtam még ezen kívül egy cipőből letörtött szögfejet, a mi a csuszás közben törhetett ki.

Egy hét múlva egy kocsmához tartozó hentesüzlet ajtaja előtt, mely a déli órák alatt csukva volt, 1 ácslegényt pillantottam meg, kezében ácsbaltával. — Térdelő helyzetben volt s épp az ajtó felfeszítéséhez akart fogni.

Amint ott térdel, a ballábn lévő cipő talpában ugyanolyan szöges talpat fedeztem fel, amilyent híven írtam.

Az emberem rögtön lefogtam.

A letartóztatott nevét és lakását nem akarta megmondani, tagadtott körömszakadtáig, a betörésekből mitsem akart vállalni.

Kiléte után teljesített puhatolás is sikertelen maradt.

Másnap déljben, aminl a községházhoz mentem, egy kis fiú egy tányéron szíral kevert törött krumpilt hozott a konok betörőnek! Azt mondta: egy magas, öreg asszony adta néki, hogy hozza be.

A krumpilt felkevertem és benne egy darabka ceruzát találtam hólyagpapírba csavarva. Ezen kuszá vonásokkal volt írva: "Édes öcsém mi történt veled, irjad meg mit tegyek, vagy ha megfogának, mit valijak? Nénéd."

A levélket visszatettem úgy, ahogy volt, a krumpilba. Beadtuk azután az emberemnek, egy titkos lyukon azonban figyeltam.

Nem soká kellett várnom, addig nem is evett, míg a ceruzát meg nem találta. Amint elolvasta, ráirt valamit a papírra és visszatette. A krumpilnak meg csak feléltte meg, hogy a választ észrevétlen a rendeltetési helyére juttassa.

A kis fiúnak a krumpilkidő asszony azt mondta, hogy este 6 órakor a főt és Atilla-ut sarkán várjon rá a tányérral: de a megmaradt ételt is visszavigye, majd jó borra valót kap.

A fiút el küldöttem ekkorára, de a közeli kocsmákból mögött figyeltem, hogy ki veszi át a tányért?

Este hat óra után egy magas, öreges munkás ment el többször arra. A kis fiú is megjelent. Az asszony odament hozzá, egy hatost nyomott a markába, a tányért magához kapta és gyorsan tovább sietett. Követtem a távolból. Mindenütt észrevétlen. Az asszony a József-utca egyik házába ment be. Ott is utána mentem s épp akkor léptem be, mikor a krumpilból kihámozott füzetet olvasta.

Letartóztatam. A házkutatásnál az utóbbi betöréslapásokból eredő összes tárgyakat s a korábbiakból eredőkből jórészt megtaláltam. Ezzel szemben mindkettő beismerő vallomást tett. Horváth István volt a tolvaj neve. Huszonhét betöréslapás bizonyított rá. Ezzel az összes betörések kilettek derítve. Horváth pedig, aki már többször büntetve volt, újra ott esztendőre került a fegyház pártfogása alá.

Ezredes

a függetlenségi párt ellen.

(Beszéd a katonákhoz.)

Ugy látszik, hogy már a hálseregben is hódít a szónoki irányzat. Az ezredparancsnokok ügyesen kidolgozott beszédekkel magoknak be és intéznek a visszatartás miatt elkeseredett katonákhoz, így akarván hatni rájuk s némi kárpótlást nyújtani azért a három hónapig, amennyivel többet kell szolgálniuk. Az első szónok a nagyváradi háziezred parancsnoka volt.

A háziezred — mint Nagyváradról jelentik — szerdán érkezett haza a hadgyakorlatokról, a mikor is a harmadik évüket szolgáló katonáknak le kellett volna szerelniük. A leszerelés a már ismert hadügyminiszteri rendelet folytán elmaradt. Az aranygalokat és a minden szenteket emlegető szabadságolándó legénységhez báró Karg János ezredparancsnok beszédet intézett. Visszatartásukért a 48-as és függetlenségi pártot okolta, a mely megakadályozta az újoncok s így a hadügyminiszternek el kellett rendelnie a harmadik évüket szolgáló katonák visszatartását. Abbeli reményét fejezte ki, hogy emberei a rajtuk lévő katonaruhához méltóan fogják viselni magukat. A beszédet nem éljenzék meg, hanem tampa morajjal fogadták s kérvéssel utána egy hároméves baka meg akart szökni, de még idejében elcsípték.

Az ezredes ur kaszánya-intelligenciájú beszéde szösz szerint így hangzott:

"Katonák!

A negyvenegolcas párt magatartása megakadályozta az újoncszám emelését és az újoncosztást. Mivel pedig a monarkia, nevezetesen az ország katonaság nélkül nem maradhat, a hadügyminiszter ur 6 excellenciájának rendlete folytán a harmadik évét szolgáló legénység 1094. január hó elsejéig a sorhadi állományban marad. Elvárom, hogy akik katonaruhát viselnek, katonákhoz méltó módon fognak viselkedni. Abtretien!"

Az ezredes ur sokkal bölcsebben tenné, ha visszaemlékezne arra a katonapancsra, amelynek a befejező szavai ezek: ... und weiter dienen! Mert ami a politikát illeti, azt majd csak elintézik valahogy a nálánál okosabb emberek.

— (Ha az utcát javítják.) Kolozsvár kitűnő, elsőrendű város. A magisztrátus állandóan javítja a kocsiutakat. — Csupán a napirendszerrel és a rendes polgári emberek életrendjével nincsenek tisztában. Azokéval t. i. akik mondják — mert ilyenek is vannak — legfeljebb 11 órakor álmra hajtják a fejüket. Ezeket a város le akarja szoktatni erről. Kijelöl tehát egy kocsiút részt és odaállít egy bácsit, akinek nincs más dolga, minthogy kijavítsa az utat. Ez pedig kalapáccsal történik. Kling, klang... szól a kalapács, a mint a kirendelt bácsi üti a kockakövet. — Tegnap este a főter lakóinak nyugalmát zavarták meg ezek a kalapács-ütések. Ha már így kell lenni, hogy éjjel csinálják ezt a munkát: állítsanak be ne egy munkást, hanem három-töteget. — Hogy az az egy bácsi ne az egész éjszaka verje a követ, hanem több munkás végezze azt el 1—2 óra alatt. Csak egy kis bölcseséget kértünk és akkor mindjárt más helyzet áll be, mint egy. Nem elég, hogy a kolozsvári polgárságnak a magas pótlódó miatt vannak nyugtalan álmái; még ettől a nyugtalan pihenéstől is megfosszák az éjszakai kalapács-ütések.

— (Elkészült a második gyűjtő.) Kolozsvár város vízhiánya most már a tegnapi nappal végleges megoldást nyert. Tegnap ugyanis bekapcsolták a második gyűjtőket, úgy hogy az eddigi napi 7 millió liter víz helyett a legrosszabb esetben 10 millió liter viz okvetlenül rendelkezésre áll a közönségnek. A tegnapi napon nem zárták el a vízvezeték — mint azt hinni lehetett — hanem egyszerűen kifogott a gyűjtőkutból a víz, később pedig a bekapcsolás történt és ezért nem volt víz. Most azonban már remélhetőleg abszolúte nem lesz egyelőre vízhiány a városon. A most elkészített gyűjtőket is épp ugyanazt a jó vizet fogja szolgáltatni, mint a másik és ha esetleg ma még valami zavar be is állna, holnapra már teljesen rendben lesz minden a vízvezeték ügyében.

— (A leszurt szomszéd.) A tegnap esti órákban, mint értesülünk, a harag és bosszúállásnak egy újabb áldozata van. Nagy Gábor szálloda-tulajdonos főtéri magánházában lakik néhány éve jó egyetértésben Miháltsek Ferenc látszerész és Gölfrieh József cipész. A jó viszonyt azonban néhány hónap óta állandó civódás és verekedés váltotta fel. Tegnap este is, midőn Miháltsek kisse ittasan haza tért, a két szomszéd között heves szóváltás kezdődött, majd a cipész pofon ütötte Miháltseket. Rövid dulakodás után, mely alatt a Miháltsek hozzátartozói segítségért az udvarra futottak, Gölfrieh dikicsét húzott elé s azzal jobb alkarrján és mellén súlyos sérüléseket ejtett ellenfelén. Miháltsek saját lábán ment el a mentőkhöz, hol bekötötték sebeit, de a nagy vérvesztéségtől mire lakására visszatért összeesett. Azonnal betefolelonáltak a mentőkért, kik beszállították a sebészeti klinikára, hol most a halállal vívódik s a reggelt alig éri meg. Nem hagyhatjuk azonban tudósításunkat minden megjegyzés nélkül s a Károliana orsz. kórház igazgatósága figyelmét felhívjuk arra a szokatlan körülményre, hogy a fenti esetből kifolyólag — mint értesülünk — a kórház részére.

— (Tüzvészelyes telkek a Széchenyi-téren.) A lapokban a közönség köréből felszólalás történt, hogy a Széchenyi-téri telkek tüzvészelyesek és ezek iránt az intézkedés még mindig nem történt meg a rendőrség részéről. A rendőrség ezzel szemben kijelenti, hogy igenis történtek intézkedések, a melyet megegyezően ismételné fognak azon célból, hogy a tűzbiztonsági viszonyok javíttassanak.

— (A táviró tévedése.) Egy betűnyi tévedés szomorú tragédiát okozott a Bécs mellett Badenben. Egy Schreiber nevű fiatal kereskedő felesége egy közeli faluban nyaralt s ott megismerkedett egy Schreiter nevű családdal. A két család összebarátkozott. Tegnapelőtt Schreiternek leestett a lépcsőről és oly szerencsétlen volt esése, hogy szörnyethalt. Ezt meglátáratózták Badenbe Schreibernek, de a táviróhívatálban egy betűnyi tévedést ejtettek a néven: Schreiternek helyett Schreibernek írtak, amiből Schreiber azt értekte, hogy az ő felesége járt szerencsétlenül. A férj, aki imádja a feleségét, annyira a szívére vette a vélt halált, hogy agyonlőtte magát. A tragikus tévedés miatt megindították a vizsgálatot.

— (Deák Ferenc emlékezete.) A kolozsvári törvényhatóság bizottság elhatározta, hogy Deák Ferencnek századik születésnapját jövő hó 17-én a lehető legnagyobb ünnepélyességgel fogja megünni. Az e célra választott rendező-bizottság tagjai: Dr. Deák Albert, Dörgő Albert, báró Feilitzsch Arthur, Ferencz József, Fekete Gábor, dr. Haller Károly, Merza Lajos, dr. Márki Sándor, Somodi István, dr. Szamosi János, dr. Tutsek Sándor, Vikol Kálmán, Salamon Antal, Fekete-Nagy Béla, Ehringer Lajos és dr. Esterházy László. A bizottság ma délután 4 órakor tartja első ülését, melyre a meghívottak Szvacsina Géza polgármester már kibocsátotta.

— (Egyházmegye-alakulás.) Az erdélyi ref. egyházkerület egy új egyházmegyét alapít, melyet a kolozs-dobokai és dési egyházkerületek hasit ki. Az új egyházmegye neve: *kolozsvári ev. ref. egyházmegye*. Az alakuló közgyűlés tegnap délelőtt folyt le dr. Partók György ref. püspök vezetésével. Az új egyházmegye eszperese: *Herepey Gergely*, főjegyzője: *Bartók Béla*, aljegyzője: *Biró Sándor*, közügyigazgatója: *Kolozsvári Antal*, tanügyi elnöke: *Musznai Miklós*, pénztárnok: *Lőrinczy Gábor* lett. A jelölések után az ülés véget ért.

— (A női kereskedelmi tanfolyam.) A tanítás e hó 14-én hétfőn délelőtt 8 órakor kezdődött, melyről az érdekelteket azzal értesítjük, hogy a jelzett ideig a polgári iskola igazgatójánál beiratkozni még mindig lehet.

— (Molnár Józsiás emlékezete.) Március tizenötödikén hunyta le örökre szemét a függetlenségi eszmék egyik víztőz harcosa: Molnár Józsiás, kinek élete egészen össze volt forrva a székelység életével. A kézirásárhelyi függetlenségi kör elhatározta, hogy a körnek alapítása óta elnöke, a város és vidék volt országgyűlési képviselőjének élet és jellemrajzát Molnár Józsiás emlékezete cím alatt megírta és közrebocsátja. A ki szerette a megboldogultat s a ki a jövő nemzedéknek egy önzetlen, munkás, igaz lélek mintalépét föl akarja mutatni, az előfizetése révén lehetővé teszi majd a mű megjelenését.

— (Telefonhálózat-előfizetők ök. figyelmébe.) A kolozsvári telefonhálózat előfizetői a kolozsvári posta- és távirat-hivatal által mult hót végén kiadott és a lapokban is közölt telefonhálózati utasítást nem veszik figyelembe, mely szerint a telefonbeszélgetések alkalmával, a felhívás után ne várják a központ visszacsengését, hanem a hallgató fülhöz emelésével várják be a központ szóbeli jelentkezését. A hívó fél pedig ne cseggessen a hívottnak, mivel ezt a központ teszi meg helyette; a felhívott pedig ne cseggessen, hanem szóval jelentkezze. Ezen új szabály betartása igen fontos és első sorban a közönség saját érdekét szolgálja, mivel ezen eljárás mellett kiküszöböltek a félbe csengés lehetősége, másrészt a központ csak ezen eljárás mellett képes a felcsengést a lecsengéstől megkülönböztetni s a beszélőket kívánt időben szétválasztani. Miután az új szabály életbe lépésétől óta a központ a feleslegesen alkalmazott csengést alkalmával a feleket lekapsolja, saját érdekükben felkérjük a telefonhálózat előfizetőket és mindazokat, kik a telefont használják, hogy a fent közölt eljárást kövessék.

Ennyi volna a postahivatal figyelemzése, melyet ezennel közlünk is, de nem hallgathatjuk el abbéli nézetünket, hogy ez az egész új rendszer — helytelen. A hívó fél első csengése után nyomban a füléhez veszi a kagylót, a nélkül, hogy bevárja a telefonkezelő visszacsengését. Már most: a posta tudvalevőleg nem csöngtet mindég mindjárt vissza s így a hívó fél ott áll a kagylóval fülénél s várja míg netán, esetleg meg nem unja a jelentkezést. Ehhez idő is kell, türelem is kell. Jobb volt tehát eddig. A kagylót csengetés után lehetett s a telefonkezelő csengése azzal foglalkozhatunk, a mivel akartunk, nem kellett a jó szerencsére ott vesztet várakoznunk.

— (Kenyer- és zabszállítási a katonaság részére.) A nagyenyedi és dési államok elhelyezett honvédség részére az 1904. évben szükséges kenyér- és zabszállítás iránt hirdetményt bocsátott ki a m. kir. kolozsvári VI. honvéderőlteli parancsnokság. E szerint mindkét államra 73000—73000 adag kenyér s a dési államra 123 métermáza zab szállítandó. — A bányapénz pontosan kiszámítva, a szállítandó összmenyiség ajánlati ára alapján kipuhatolt értékének 5 százalékból teendő le. A szállítási feltételek füzete naponta a fentebb megjelölt államok és a kezelő-tiszt irodában megtekinthető és 16 fillér térítési ár mellett ott megis szerethető. — Egyéb felvilágosítást a laktanya kapuin kifüggesztett hirdetőnények nyújtanak.

— (Engedélyezés.) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium 1903. évi augusztus hó 24-én 8675. sz. a. kelt rendeletével Zwörner Sándor kolozsvári lakos állatúzó és preparator kitűnő állatait és egyéb természetrajzi preparátumait az erdélyi állami elemi-, polgári- és középiskolák, valamint a gazdasági és egyéb szakiskolák részére is engedélyezte tanítási segédesszékként.

— (Egy fővárosi színház sorsa.) Hónapok óta hirdetik, uton és útfélen, hogy Beöthy László színháza, a Király-színház jövő hó elsején megnyílik. Hónapok óta folynak a szerződések is a színház részére az egy kolozsvári színház közül is nem egy lépett be az új Muzsa-hajlék kötelékébe. És ime, legutóbb az alábbi szűkszavú rendelet érkezett a belügyminisztériumtól a főváros tanácsához:

„Értesítse Beöthy Lászlót, a Király-

színház igazgatóját és Krausz Arturt, a színházépület tulajdonosát, hogy a belügyminisztérium a *színházszabványi engedélyt* a *Király-színház*nak nem adta meg.”

A betiltás oka, hogy az új színház három oldalról is házak közé van ékelve, a mi mindenesetre nem teszi tűzmentessé tekintetében kívánatos az új hajlékot. S ebben csak helyesíthető, a későn jött, szigorú határozat. De más kérdés, hogy mi lesz az új színház óriási személyzetével, melynek nagyobb része előbbi helyét hagyta oda, sőt szerződéseket bontott föl, hogy az új teátrumba bejuthasson. Mi lesz ezekkel? Itt már egy sereg ember kenyeréről van szó. Ezekről tehát könnyelműen gondoskodnak, sőt egyáltalán nem gondoskodtak a színház tervezői.

— (Fellázadt oláh község.) Görény Orsova községben tegnapelőtt délután a tagosítási ügyben járó bizottságot a község népe, mely tiszta oláh, valószínűleg igazgatók bujtoztatására megtámadta s Kelemen Károlyt, Dr. Gál Sándor ügyvédje-lőltjét életveszélyesen megsebeztek a támadók. Azután a jegyzői lakot ostromolták meg. A jegyzőnek egy hátsó ablakon sikerült elmenekülnie, de a hátramaradt iratokat a dühöngő nép szerteszéjjel tépte. A hatóság táviratilag kért 10 csendőrt, akik a rendet helyreállították.

— (Kuruc újság.) A függetlenségi pártnak új, egykrajcáros napilapja indult meg az imént Budapesten. A függetlenségi eszmék ez új terjesztője a legkiválóbb publicistákat s a politikuskok közül Kossuth Ferencet, Thaly Kálmánt, Barabás Bélát stb. valjua munkatársak gyanánt. A lap kiadóhivatala Budapest, IV. Vármege-utca 11. szám alatt van.

— (Adakozások.) Brázda Pál, az elhalt világtalan koldus a „Mária Valéria” leányárvaházak 10 koronát hagyományozott, mely összeget a Cselez János temetkezési intézet tulajdonosa az Egyet pénztárába befizette. — Incezy Sámuelné 45 drb. süteményt, Vécsei Sámuelné 1 véka körtét, Zabulik Jánosné 6 drb. görögdiinnyét, Kilin Miklósné 1 véka körtét, Névtelen 1 és fél kg. vaját.

— (A korcsmáros bűne.) Szuház község lakosai között nagy forrongást idézett elő egy gyilkossági eset. Molnár Tamás korcsmáros általános tisztelt ember volt a faluban és mert már évek óta betegeskedett, a nép számalommal is viseltetett iránta. A beteges korcsmárosnak azonban fiatal, erőteljű duzzadó felesége volt. Molnáré szerelmi viszonyt folytatott egy Gazsó Mihály nevű odavalló legénygyel. Nemrégiben a férj rájött az asszony bűnös viszonyára, ami miatt nagy veszekedés támadt a házasságok között. Utána pár napig az asszony meghuzta magát és a szeretője sem mutatkozott, de ez az állapot nem sokáig tartott. Tegnapelőtt este Gazsó Mihály ismét megjelent a korcsmában, ahol mutatni kezdett. Molnár Tamás, a féltékeny korcsmáros, ki akarta utasítani a feleséget szeretőjét de ekkor az asszony is közbé lépett és a szeretője pártjára állott. A megcsalt férj kétségbeesett helyzetében egy konyhakést kapott fel s azzal rontott a csábítóra, de Molnáré és a szeretője kicsavarták a kést Molnár kezéből s azzal a késsel annyira összeszurkálták, hogy a szerencsétlen ember szörnyet halt. Az eset még hét-nyolc óra között történt s így csakhamar híre futott a faluban. A nép, amint megtudta, a korcsma körül csoportosult, majd behatoltak a házba és a gyilkos asszonyt hajánál fogva kivonszolták az utcára. A feldühödött nép agyonverte volna a bűnös asszonyt, de véletlenül a csendőrök megérkeztek s ezek kivették az emberek kezéből, még élve ugyan, de alélt és súlyosan sérült állapotban. A bűnös asszony szeretője elmenekült ugyan a nép boszúja elől, de a csendőrség másnap őt is letartóztatta. A gyilkosságról táviratilag értesítették a királyi ügyészséget, mely a vizsgálatot elrendelte.

— (Eltűnt postatiszt.) Máramaros-Szigeten a posta- és távirat-hivatalnál alkalmazott posta- és távirat-szűzjelölt Szisák eltűnt a városból. E hó 6-án a házbelieknek feltűnt, hogy dacára a nagy melegnek, felöltözve távozott hazulról, de előbb horrával levelet küldött a postafőnöknek. — Szisák nős ember, de felesége már hónapok óta Tescón van szüleinél. Szisákot a postánál pénzkezeléssel is megbízták és az utóbbi időben nagyon költségek. Eltűnése után a postánál néhány száz koronányi hiányt találtak. Eddig még nem akadtak az eltűnt nyomára. Szisák erőteljes, magas, 34 éves ember.

— (Gyilkos suhancok.) A Bihar-megyei Nánhegyes község határában gyalgatos merénylőnek esett áldozatul egy 14 éves leány. Tudósítottuk az esetről az alábbi részleteket közli: Mures Illés 14 éves Anna nevű leánya naponként ki szokta hajtani a mezőre a kecskéit, amiket aztán a többi pásztorok gondjaira szokott bízni. A mult kedden reggel szintén kihajította a leányt a kecskéket, de ez alkalommal nem tért vissza szüleihez. Odahaza várták a leányt, de mert még délen sem tért haza. Muresné kiment a mezőre a leánya után kérdezősködni, hol azt az értesítést kapta, hogy a leány eltávozott. Minthogy a leány még este sem tért haza, a szülők a csendőrök-höz fordultak, kiknek sikerült is az eltűnt leányt a falutól távolabbi eső patakban megtalálni. A megejtett vizsgálat alkalmával kiderült, hogy a kis leányon előbb erőszakot követtek el s aztán megfojtották s úgy dobták be a patakba. A helyszínen megjelent királyi ügyész rendeletére a csendőrség letartóztatta Lám György 17 és Birda Miklós 16 éves pásztorfiukat, akik hosszas vallatás után beismerék, hogy a gyilkosságot ők követték el. A leány azzal fenyegetődött, hogy megmondja az apjának és Babujka Valériának, akik a Lám

szeretője volt. Lám a fenyegetés miatt torkonragadta a leányt, miközben az megfojtott. Ekkor aztán, hogy bűnüket elpalástolják, bedobták a patakba. A két gyilkost letartóztatták és bekísérték a törvényszékhez.

— (A „II. országos zenészi kongresszus”-ra, melyet Bogisich Mihály c. püspök, apát-kanonok elnöklése alatt f. évi október hó 13—16-án megtartanak Budapesten, felhívjuk az összes Magyarországon élő zenetanárokat, zeneírókat, zeneművészeket, egyházi és világi zenészeket stb., hogy a kongresszuson résztvenni szíveskedjenek. A „II. országos zenészi kongresszus” ezúttal nemcsak zenei kultúránk napi- és égető kérdéseit fogja tárgyalni, hanem zenepedagógiai és ismeretterjesztő, valamint egyházi és világi zenei előadásait fogja fűszerezni az összejövetelekkel. Kíváncsok lennének, ha a hazánk városaiban működő összes zenetanárok, zenetanárnők, zeneszerzők, zeneírók, egyházi és világi zenészek mind itt lennének ezen a három napon Budapesten, hogy minél inkább összejöveleinknek. — A jelentkezéseket kérjük Ság Józsefnél (Budapest, VIII. ker., Baross-utca 81.) mint az állandó zenei szaktanács intéző igazgatójánál minél hamarabb eszközölni, hogy az előbbi vasuti jegyek, előbbi lakások stb. érdekében az intézkedések idejében megtehetőek legyenek. A jelentkezéssel egyidejűleg 2 korona részvételi díj küldendő, mely összeg a rendezési költségek fedezésére szolgál. A jelentkezők meg fogják kapni a részletes műsort és tudnivalókat még október hó első napjaiban.

„Ujság”

Szeptember elsejével új előfizetést nyitottunk az „Ujság”-ra, mely ma a erdélyi hazarész legelterjedtebb és legértelmesebb napilapja. Multunk felmenőinket attól, hogy az ilyenkor szokásos hangzatos előfizetési felhívásokkal álljunk elő. Az „Ujság” öt esztendő óta pártatlanság alatt, mindig előjárta a nemzeti jogokért folytatott küzdelemben és lankadatlanul szolgálja Kossuth Lajos nagy eszméit, mely röviden a haza függetlenségének szent ideáljában összpontosul.

Az „Ujság” előjár minden hírszolgálat gyorsaságában. Fővárosi és vidéki tudósításai kiemerték, megbízhatók és pontosak. Szépirodalmi rovata változatos és tartalmas.

Az „Ujság” különös gondot fordít az erdélyi hazarész speciális érdekeire és minden közérdekű mozgalom megtámasztására.

Kérjük közönségünket, hogy tartson meg bennünket továbbra is abban a szeretetben, melyet eddig tapasztaltunk.

Hazafias tisztelettel:
az „Ujság” kiadóhivatala.
ELŐFIZETÉSI ÁRAK!

Bégsz. évre	24 korona
Fél évre	12 „
Negyed évre	6 „
Egy hónapra	2 „

Mutatvány számot kívánatra 8 napig ingyen küldünk.

Táviratok

Konfliktus

Khuen és a miniszterek között.

Budapest, szept. 11. éjféli 12 ó.

A „Hazánk” mai száma szenzációs cikket közöl, melyben azt mondja, hogy a legutóbbi minisztertanácsban Khuen és a kabinet többi tagjai között élénk konfliktus támadt, mert Khuen egy oly előterjesztés elfogadását követelte, melyet a miniszterek egyenesen megtagadtak. Ez előterjesztés — a „Hazánk” szerint — a király nevében történt volna és pedig arra vonatkozott, hogy alkotmányellenes eszközökkel erőszakkal is, ha kell feloszlassák a képviselőházat. Ennek pedig a miniszterek ellene szegültek.

A „Hazánk” cikke széles körben keltett feltűnést, de nem biznak annak hitelességében.

Szabadelpártok a nemzeti követelések mellett.

Budapest, szept. 11. é. 12. ó.

A legközelebbi napokban Kapuvárt, Besztercebányán és Temesvárott lesz szabadelpárti értekezlet, melyen állást foglalnak a nemzeti követelmények mellett.

Az interparlamentaris konferencia tagjai.

Budapest, szept. 11. é. 12. ó.

Az interparlamentaris konferencia tagjai ma délután a Margitszigeten voltak, ahol József főherceg látta őket vendégül. A vendégek igaz elragadtatással gyönyörködtek

a tündéri szép Margitszigetben. Este 7 órakor a Park-klubban ebéd volt a vendégek tiszteletére.

Politikai tanácskozások.

Budapest, szept. 11. é. 12. ó.

Wekerle Sándor ma d. e. hosszasan tárgyalt Apponyi Albert gróffal, majd utána Szentiványi Kálmánnal.

A német császár Bécsben.

Bécs, szept. 11. é. 12. ó.

Vilmos császárt bécsi útjára elkíséri Bülow birodalmi kancellár is. Biztosra veszik, hogy ez alkalomnál fontos politikai tanácskozások lesznek és hogy jelentős kérdések kerülnek eldöntésre.

Uj magyar állampolgár.

Bpest, szept. 11. é. 12. ó.

Morris Katany bey egyiptomi 100 millióval bíró bankár, ma a polgármester kezébe letette a magyar honpolgári esküt. A kairói követ mindent elkövetett, hogy az egyiptomi nábob osztrák állampolgár legyen és ne magyar, de Morris Katany kijelentette, hogy szívéből szereti és tiszteli a magyar nemzetet.

A szerbiai forrongás.

Budapest, szept. 11. é. 12. ó.

Belgrádból jelentik: A Nisben elfogott tiszteket Belgrádba viszik, mert zendülést tartanak. — Péter király most már állandó rettegésben él.

Moszkvából több orosz tiszt táviratot küldött a királygyilkos tisztek elleni összeesküvőknek, melyben üdvözlük őket bátor és férfias fellépésükért.

Felirat a választási jog módosítása mellett.

Budapest, szept. 11. é. 12. ó.

Szepesvármegye törvényhatósága a választási jog módosítása érdekében fölirotat intézett az országgyűléshez s a fölirotat pártolás végett megküldte az ország összes törvényhatóságaihoz, ezek között Aradra is. A felvidék német vármegye azt akarja, hogy a választási jogosultságot a jelenlegi vagyoni cenzus helyett a magyar értelmiségi cenzus alapján a fektessék, vagyis mindenkinek legyen szavazata, aki magyarul írni, olvasni és számolni tud és egy bizonyos kort elért. Aradmegye közgyűlése elhatározta, hogy az átiratot magának fogadja.

Kolozsvár, szombaton, 1903. szept. 12-én

Heidelbergi diákélet.

Szinmű 5 felvonásban.

Kezdeté 7-ór, vége fél 10 kor.

Holnap, vasárnap, szept. 13-án:

BOB HERCEG.

Operette 3 felv.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szombat: Heidelbergi diákélet.

Vasárnap: Bob herceg.

* Heidelbergi diákélet. Ez a finoman, bájos szindarab, mely csakugyan gyönyörűdött a néző szívét és lelkét, második előadásra se tudott nálunk kellő számú közönséget gyűjteni a színházba. Am azok, a kik megjelentek az előadáson, nagy figyelemmel kísérték végig a szereplőket az egész est folyamán és felvonások végén ki se fogytak a tapsból, melylyel Megyerit, Mészáros, Kassait, Szentgyörgyit és Csige Bókát szölvítették a lámpák elé.

REGÉNY.

Hajótörés után.

— Délamerikai regény. —

Irta: Kreuth W. (43)

Ita-Ivát-ban nagy szerű változások történtek. Berdorf már több, mint ezer darab marhat vásárolt össze s terbe vette egy nagyszabású szeszgyár építtetését. Most aztán Pepita kezdett kérdezősködni. Hogy még mindig olyan boldogok-e, mint régen s hogyan van az, hogy még mindig nincsenek gyermekek? Mercedes elpirult s nevelve adott valami találó feleletet. S hová mennek most? Róbert, aki már nem tartotta veszedelmesnek hajdani vetélytársát és ellenségét, közölte vele utján végéigát s egyuttal emondotta, hogy Concepcionban egy-egy ispánt s két, vagy három szolgát kell

fogadnia s megkérdezte don Petrot, hogy nem volna e kedve nejjével együtt szintén Lima-Barrosba menni.

Petro gondolkodás nélkül felcsapott s a két asszony gyermekes örömmel készült ez együtt töltendő időkre. Az egység Róbert és Mercedes között is helyreállította a békét.

A süllyedés megakadt hajó pedig lassan uszott tovább éjszaka felé, sőtét erdők között, melyek a sötét víz mindkét oldalán beláthatatlan messzeségben terültek el.

XII. FEJEZET.

Concepciont elhagyva, a Rio del Paraguay partvidéke nagyon festői, de minél tovább halad a folyó észak felé, annál vadabb s annál elhagyottabb lesz a környék.

A bal parton óriási sziklafalak emelkednek, repedésekkel tele, amelyek között csak egy pár cserje és kuszónövény tud gyökeret verni.

A jobb part egészen ellenkező képet mutat. A meddig csak a láthatár terjed, nem látszik egyéb, mint egy nagy síkság, a chaco, amelyen még csak nyoma sem látszik semmiféle életnek. Látása végtelenül lehangoló benyomást kelt: a növényzet le van perzselve, csak néhol, a mélyedésben van egy-egy mocsár, amelyek felett mosquitók milliárdjai zümmögnek s amelyek fölül csak a nagy, utálatos békák brekegése hangzik.

Kora reggel van.

A folyó tükre felett vastag köd gomolyog, — a levegő hideg és kellemetlenül hideg.

Az asszonyok vastag kendőbe burkolózva ülnek a nehéz vitordácsónak fenekén s annyira rossz kedvük van, hogy még a cigareta sem izlik nekik s szokásuk ellenére nem is beszélgetnek. Egy kis leány még mélyen alszik, de a fiu már ébren van s élénk figyelemmel kíséri a férfiak vitaközlését, akik nem tudnak meggyezni rajta, hogy hol kössenek ki, — a köd meggátolt minden tájékozódást.

— Coimbral! Micsoda egy átkozott vidék ez, — káromkodott don Petró — nappal olyan meleg van, hogy az ember azt hiszi, megszűl, éjjel pedig majd megfagy. — Biztos benne szent atyám, hogy Panta-Coimbránál vagyunk?

Ere a kérdésre igennel felelt egy magas, sovány, de erős kötött, már idős ember, magas, de ráncokkal barázdált homlokkal s jámbor aszkétára valló hosszú szakállal.

Ez egy hittérítő volt.

Midőn Róbert pár nap előtt don Pedroval s az asszonyokkal Concepcionba érkezett, azon igyekezett, hogy ügyeit lehető gyorsan elintézzék s aztán lerázva magáról a civilizáció összes bilincseit minél előbb elérje Lima-Barrost.

Concepcion rendes körülmények között nyomorult kis város, de most élénk sűrűs-forgás uralkodott benne. Nagy vásár volt éppen s a környék egybegyűlt népe pohárcsengés, kockajáték, tánc és ének mellett kárpótolta magát az év többi napjainak egyhanguságáért.

(Folytató.)

Felöltes szerkesztő:

HERCEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR*

Főngeremény 180.000 kor.!

Huzás már okt. 1-én.

4%os Tiszaszege-
di nyeremény köl-
oson — megszerezhető leg-
célstertben — minden
tul fizetés nélkül — a
hivatalos napi árfolya-
mon letétjegy (nem rész-
let iv!) ellenében, ose-
kely 30 korona foglaló
lefizetése mellett.

A vételár hátrálék
megfizetése a vevő által
tetszés szerinti rész-
letekben, a legolcsóbb
kamattétel alkalmazása
mellett történik.

Alkalom nyílik ily mó-
don, bármilyen a buda-
pesti és bécsi tőzsdén
jegyzett sorsjegy játék
jogát olson megsze-
rezni és meghatározott
időhöz nem kötött lefi-
zetésekkel eredeti sor-
jegyek birtokába jutni.

A letétjegy átvé-
telétől kezdve minden
nyeremény, kamatozó
sorsjegyeknél a kamat
szelvény is kizárólagosan
a vevőt illeti.

A 3%-os magyar
jelzálog hitelbank nye-
remény kötvényeit ily
módon 20 korona foglaló
mellett a hivatalos napi
árfolyamon adjuk.

Az erdélyi bank és takp.
r. t. váltó üzlete.

Sz.: 9339/1903.
tkvi.

Árverési hirdetemény kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mátyás Ferencz bánffybnnyadi lakos utóajánlattevő végrehajtónak Kovács János bogártelki lakos végrehajtást szenvedő elleni 520 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az újabb árverést elrendelte a Kolozsvár vidéki kir. járásbíróaság területén levő Bogártelke községben és határára fekvő s a bogártelki 83. számú tjkben A + 1-31. 41-45. 47-49. rend. alá bejegyezve levő 26/1. 27/1. 198/2. 263/2. 307. 330/2. 408/2. 454/2. 491/2. 519/2. 613/2. 662/2. 724/2. 763/1. 852/2. 876/2. 943/2. 979/2. 1072/2. 1091/2. 1174/2. 1192/2. 1271/2. 1303/2. 1352/2. 1387/2. 1396/20. 1396/48. 1419/2. 1464/2. 1538/2. 1641/2. 1654/2. 1740/2. 1783/2. 1830/2. 1868/2. 1985/2. 1998/2. 2071/2. 2176/2. 2218/2. 2239/2. 2301/2. 2356/2. 2495/2. 2152/2/2. 2402/2/2. hrazámu egy tkvi jószágtestet képező ingatlanokból Kovács Jánost illető B) 7. a. egyhatod (1/6) részbeni jutalékára 640 korona utóajánlati, mint ezennel megállapított kiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlan árverésen a megállapított kiáltási áron alul nem fognak eladott.

Árverési szándékok tartoznak az ingatlan becsárának 100/-át bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 9338. sz. a. kelt igazságügyminisrtori rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiáltást kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kolozsvárt, 1903. évi július hó 13-án.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Szentkirályi,
kir. törv. bír.

Braun Mihály
hangszerkészítő
KOLOZSVÁRT,
Wessolényi M.-u. 18.

Nagy raktár az
összes hangze-
rekben.
Nagy
javítóműhely.
Árjegyzék ingyen és
bérmentve.

Kiadó bolthelyiség!

!!
2687 10-10Egy szép nagy bolthelyiség, ez év
okt. hó 1-én kiadó, a volt Sipos helyiség.

Értekezhetni:

Bittó Rezső, Mátyás kir.-tér 12.

Hirdetések

a legolcsóbb árban
GOMBOS FERENCZ
könyv-nyomdájában
vétnék föl. Egy.-u.

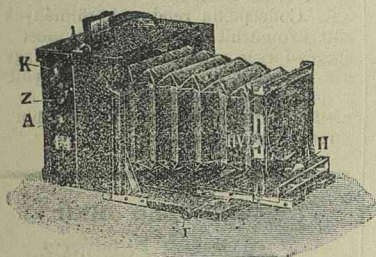
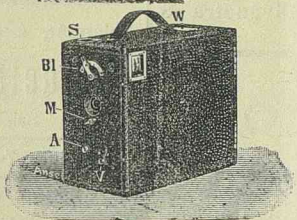
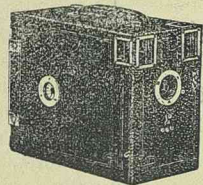
Kolozsvári

Zakarékpenztár és Hitelbank
Részvénytársaság.Törlesztés és közönséges jelzalog-
kölcsonőket nyújt
hosszabb, vagy rövidebb időre Kolozsvárt
fekvő bérházakra és bárhol fekvő föld-
birtokra. 2606 68-*Az ügyleteket a leggyorsabban és legelő-
nyösebben bonyolítja le s a kölcsönöket
minden levonás vagy külön díj nélkül
készpénzben fizeti ki.Mátyás király
tér.
Gróf Rhédey
palota.

Schuster Emil

Norinbergi, disznú, játék, sport, vadászati
— és fényképezési kellékek áruktára Kolozsvárt.Telefonszám:
183.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát:

Az eredeti Gramophon Társaság hangosan beszélő,
Amerikai zenélő- és szavaló-gépeit,
eredeti gyári áron 105, 150—200 koronáig; ugyszintén az
ezekhez megfelelő
lapokból állandó
nagy raktár magyar,
német, angol, fran-
czia, olasz kiadások-
ban. Gramopho-
nokat megfelelő
referenciák mellett
havi részlettör-
lesztés mellett is
árusítok eredeti
gyári áron.Fényképezési kellékekben: Kézi,
állványos és Kodak
zsebkamrákból filmek, tüveglemek a
legheirebb gyárakból, másolópapírok,
levelezőlapok és vegyszerekből, szóval
minden megkívánható kelléket eredeti
gyári áron mellett.Vadászati kellékekben: Kizárólagos raktár I. P. Sauer & Sohn
Suhl. H. Pieper és Neuman Freres bel-
giumi fegyvergyárosok serétes és golyós fegyvereiből bármilyen
Caliberben 38 koronától 600 koronáig; Revolverek, Browning
és Bär czellő és flobert pisztolyok, revolvertöltények, töltény-
hüvelyek, fojtások, golyók és serétek, becsavaró- és tisztító kellékek
stb., vadászcipők, csizmák, vadászharisnyák, kalapok és sapkák.
Vízhatlan lodon és teveszörkabátok, felöltők és gallérok, valódi
dániai mosható iramszörkabátok, szörmével bélelte és
bőrelletlenül, borsapok és sisakok.

Schuster Emil.

Telefonszám 266.

PÁRTOLJUK

Telefonszám 266.

HAZAI IPART

Legkiválóbb szappan a Kolozsvárt
készülő HEINRICH-féleSzt.-László fertőtlenítő
pipere o o
o szappan.

Ezt nem a magyar ipartermék iránt való elnézés-
sel és hazafias kötelességből kell vásárolni, hanem
a magunk jóvoltáért. Mert a bőr tisztasága az egész-
ség hatékony fentartója. Már pedig a Szt.-László
szappanról egyetemünk általános kórtani
intézetében végzett és a külföldi iroda-
lomban is méltányolt tudományos vizsgá-
latok kiderítették, hogy a kézhöz tapadó
leggyilkosabb baktériumot is megöli. o o
Az ugyanabban a gyárban készülő egyéb pipere,
savanyú- és gyógyszerzappanok szintén a legkiválóbb
minőségűek, enyhe és biztos hatásúak, a mirol ha-
zai orvos-tanáraink számos kitüntetésnek bizonyít-
ványa tanusodik. **Árak darabonként:**
1. Szt.-László fertőtlenítő pipere szappan. 70 fillér.
2. Nautilus szappan, gyöngéd bőr tisztítá-
sára való enyhe szappan. 40 fillér.
3. Irodai szappan, hivatalok és irodák
számára. 30 fillér.
4. Valódi higiénia-szappan, leghatékonyabb
tisztító szappan munkásoknak. 24 fillér.
5. Savanyú szappan, közönséges mosásra
hideg vízzel. 20 fillér.
6. Kővér gyógyszerzappan (gyermekek fürész-
tésére). Borax, kén, kátrány, creolin
gyógyszappanok. 70 fillér.

Gyár: Kolozsvárt,
Monostori-út 45.A betéti társaság
Igazgatósága.

Joánovics Testvérek

— ezelőtt KATÓ J. —

Van szerencsém a nagyrádemű közön-
ség tudomására hozni, hogy a Kolozs-
váron jól ismertKató J. fényképezési
műtermét — átvettük

s fenti czég alatt folytatjuk.

Ajánljuk elsőrendű műtermünket, mely
ujjonnan berendezve a legmesszebbmenő kívá-
naknak is megfelelő.

Öltözök a n. é. közönség rendelkezésére állanak!

A volt KATÓ J. czég minden felvételéből
utánrendelések elfogadtatnak!

fényképezési- és festészeti műterme

Mátyás kir.-tér 32. Kolozsvár. Telefon: 150. szám.

Aquarellek és olajfestmények
úgy természet, mint képek után jót-
állítás mellett a legkiválóbb kivitelben ké-
szíttetnek. Nagytások platin-
pigment- és fényes papíron.Csoportok egyletek és családok
számára. Házonkivüli felvételek.Képek minden nagyságban és minőségben!
Műdön ezeket a n. é. közönségnek tudomására hozzuk
kérjük szíves pártfogását. Tisztelettel

2723 1-50

JOÁNOVIC TESTVÉREK.

A volt KATÓ J. czég minden felvételéből
utánrendelések elfogadtatnak.

Új kályha-raktár!

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy
Kolozsvárt, Kossuth L.-u. 7.
szám alatt egy dús választék

kályharaktárt nyitottam

melyben a saját műhelyemben, Kőker-utca 14. sz.
rendkívül erős és tűzálló fehér anyagból készítek

a legszebb Dániel honi kályhák.

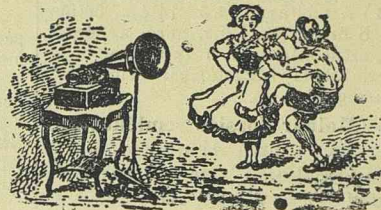
Takarék-tűzhelyek és más elegáns stílu
kemenczéken kívül a legjobb és legszebb gyárt-
mányu majolika és ó-német kályhák, a
Budweisi és budapesti magyar gyárakból. —Porcellán fürdő-kádak és
falburkolatok készíttetnek!Kályhák átalakítását, takarítását és javi-
tását pontosan, jótállás mellett elvállalom.

Telef. 332

2671 4-10

A nagyrádemű közönség hazafias párt-
fogását kérve, maradok mély tisztelettel
GECSE LAJOS.

Telef. 332

A világ legtökéletesebb
Beszélő gépe!

Világhírű Mascagni Record Comp.

grammophonjait és fonographjait

csekély havi részletekre szállítjuk. Havi részlet
4 koronától feljebb. Képes árjegyzék ingyen
és bérmentve. — Erdélyrészi fóképviselő: —

„KORVIN MÁTYÁS“

Erdélyi Könyvkereskedő Részvénytársaság

Kolozsváron, Deák Ferenc-utca 21.

Hangszer osztály. — A gépek ugyanott megtekinthetők.

Kalapujdonságok!

Fehérneműek!

BITTÓ REZSŐ

KOLOZSVÁR

MÁTYÁS KIR.-TÉR 12.

Ajánlja az őszi évadra megérkezett

Férfi divat ujdonságait!

Legjobb kivitelben, legjutányosabb árakban!

Nem közönséges savanyuviz

a felső-rákosi Mátyás király viz!

2407 57-100

De

gyógyhatása is feltü-
nést kelt orvosi körök-
ben, mert a benne levő
szilárd anyagok sze-
rencsés aránya megbecsül-
hetetlen értékkel bir gyo-
mor és bélhurut, vérsze-
gényesség, idegességnél és
vesebajokban.

Mert

rendkívül kellemes csipős savany-
kás ize még a híres Gieshüblit is
felülmulja.

Tehát mindenesetre

elsőrangú borviz!

Tehát ezen viz

Érdemes a pártolásra!

Ezt

igazolják mélt. Prof.
Korányi, Prof. Purjesz,
Prof. Kuthy európa-
hírű orvostanárok
szakvéleménye, mely
minden füveg cím-
kéjén olvasható.

Mindenütt 8 kr. egy literes üveg!